

xpi. Ex quo quod uerbum est ponit animam & sumit eam iterum. ^{ipsa} an ex eo quod anima
 humana est ipsa se ponit. & iterum se sumit. an ex eo quod caro est. caro animam ponit. & iterum
 sumit. tria pponitur omnia peractemus & hoc eligamus quod conuenit regule ueritatis.
 Si enim dixerimus quia uerbum dei posuit animam suam & iterum sumpsit eam. in uendum
 esse ne subiecta praua cogitatio & dicatur nobis. Ergo aliquando anima illa separata est
 a uerbo. & aliquando uerbum illud ex quo suscepit illam animam fuit sine anima. inde igitur
 fuisse sine anima humana uerbum. sed cum in principio erat uerbum & uerbum erat apud
 deum & deus erat uerbum. Ex quo autem uerbum caro factum est ut habitaret in nobis. & suscepit
 a uerbo homo. idcirco uis homo anima & caro. Quid fecit passio. quid fecit mors. nisi corpus
 anima separauit. animam uero a uerbo non separauit. Si enim mortuus est dominus in mo
 qui a mortuus est dominus. mortuus est enim pro nobis in cruce. sine dubio caro ipsius exspirauit
 animam. Ad tempus exiguum anima deseruit carnem. redeunte anima resurrectionem.
 a uerbo autem animam separata non dico. Lactonius anime dixit. hodie mecum eris
 in patris. Fidelem lactonius animam non deserebat. & deserebat suam. absit. Sed
 illius ut dominus custodiuit. suam uero inseparabiliter habuit. Si autem dixerimus quia
 ipsa se anima posuit. & iterum se sumpsit. absurdissimus sensus est. Non enim quae
 a uerbo separata non erat. a se ipsa poterat separari. Dicamus ergo & quod uerum est
 & quod facile intelligere potest. Ecce homo qualibet. non constans ex uerbo & anima. &
 carne. sed ex anima & carne. De isto homine interrogemus. quomodo ponat animam suam

J
 N

Video fuisse sine anima
 humana uerbum.

Geist AB

Ns. 167

fol. 152^r

cum laborat nemo moriatur. sine causa laborat. Idem agit ut malum mors differatur
non ut euadatur. Si autem peccare nolit. non laborabit & in u & in æternum. ^{Tu} O si possimus exci-
tare homines & cum ipsis pariter excitari. ut tales essemus. amatores uite pmanentes. quales
sunt homines amatores uite fugientes. Quid non facit homo sub mortis periculo constitutus.
gladio impendente ceruicibus p dederunt homines quicquid sibi unde uiuerent. reser-
uabant. Quis non continuo pdidit ne pcuteretur. & post p dicionem fortasse percussus est.
Quis non ut uiueret continuo p dere uoluit unde uiueret. eligens uitam mendicantem quam
deletem mortem. Cui dictum est. Noli ganem moreris ut distulit. cui dictum est. labora-
nemo moriatur. & piger fuit. leuā dñs iubeat in æternum uiuamus. & obedire neglegimus.
Noli dñs dicit. p dē quicquid habes ut uiuas ex quo tempus in labore sollicitus. sed da pauperi
unde habes. ut uiuas semper sine labore securus. Accusant nos amatores uitæ temporalis quam
necum uolunt. nec quam diu uolunt habent. Certe si inuicem non accusamus. tam pigri. tam
rapidi ad capeffendam uitam æternam. quam si uoluērīmus habebimur. cum habuerimur
non amittimus. Hanc autem mortem quam timemus. & iam si uoluērīmus habebimur.
In quo dñs magna sua gratia. & magna misericordia animas suscitāt nemo moriatur in æternum.
hinc intelligimus tres illos mortuos quos in corporibus suscitauit aliquid significare
figurare de resurrectionibus animarum que fiunt p fidem. Resuscitauit archisynagoga
filium adhuc in domo iacentem. Resuscitauit iuuenem filium uidue extra portas ciuitatis
elatum. Resuscitauit lazarus sepultum quatuor diebus. In tuetur unus quisque animam suam

peccat homo in æternum

l. m.

Da pauperi unde habes
ut uiuas sēp sine labore
securus.

l. v.

Quid tri illi mortui quos
dñs in euglo legit suscitasti
significantes nōstros

Gen. UB

Ms. 167

fol. 156^r